

آدم منصفی نبودم ...
 نمیدانستم منظورش چی‌یه و چه چیزی را میخواهد
 ثابت بکنه... سکوت کردم و منتظر بودم مقاطعه‌کار حرفش
 را بزند...
 او پس از اینکه آه عمیقی کشید گفت:

— بله... حق با دوست شما بود... امروز من آدم
 پولدار و ثروتمندی هستم... همه چیز دارم هیچ چیز
 توی زندگیم کم نیست... با اینحال حاضرم هرچه دارم
 بدhem و جایم را با دوست شاعر تو عوض کنم... ولی
 آیا امکان دارد؟

باز هم کمی مکث کرد... بعد پرسید:
 — حالا آقای کمال حیدر چکار می‌کند؟
 — در وزارت راه کارمند شده! ...
 — کتاب‌ها یش چاپ شد؟
 — آن روزها یک کتاب کوچک چاپ کرد... مدتی
 است از او خبر ندارم!
 — شما چکار می‌کنید؟

— بنده را میفرمائید؟ کارهای مختلفی کردم ولی
 هیچکدام فایده نداشت! فعلاً مدتی یه منشی یک مقاطعه

کار هشتم .

- عجب !!!

خنده تلخی توی قیافه مقاطعه کار پیدا شد و با
ناراحتی گفت :

- در جوانی منهم مدتی شاعر و نویسنده بودم .

وَكَلَّا وَوَدَّا

كَلَّا

دیگ زودپز

فردای روز ازدواجم زنم از من یک دیگ زودپز
خواست رویم نشد باین زودی به زنم بگویم "همچهپولی
ندارم ."

بهمنین جهت حرف توی حرف آوردم شاید فراموش
کند . . .

اما زنم ولکن نبود . . . ظهر و صبح و شب صحبت
دیگ زودپز را پیش میکشید و در وصف این اختراع مهم
شرح و تفضیلات میداد :

" با خرید دیگ زود پز وقت ما بیمه‌ده هدر نمیرود . . . "

" برای پختن غذا مجبور نیستم چند ساعت توی

" آشپزخانه بگذرانیم . . . "

و من همیشه در پاسخ او یک جمله را تکرار می‌کرم :

" عزیزم فرمایش شما کاملاً درسته ! . . . "

زنم بدون توجه به جواب من همچنان سعی می‌کرد

محسنات دیگ زود پز را بشمارد.

با خریدن دیگ زود پز از پولمان هم صرفه‌جوئی

می‌کنیم . . . چون احتیاج به گاز نداریم . "

" عزیزم حق با شطاست . . . "

" یک حسن دیگه هم داره . . . موقع پختن غذا

مواد لازم غذایها از بین نمیرود و لذت آنهم بیشتر

می‌شود . "

" عزیزم صحیح است . . . حق دارید . . . "

نمیدانم زنم از این همه خونسردی و تسلیم من چرا

عصبانی نمی‌شد؟ و چرا پس از این همه فعالیت بدون

اثر باز هم برای قانع کردن من کوشش می‌کرد؟ . . .

وقتی از شمردن محسنات دیگ زود پز خسته شد

تاکتیکش را عوض کرد. حالا ضمن تعریف از کار دیگ

زودپز همسایه‌ها و آشنایان می‌گفت:

"غیر از ما تمام مردم دیگ زودپز دارند. من دیگه از خجالت نمی‌تونم بروی آشناهام نگاه کنم...."

من با همان لحن سابق جواب میدادم:

"عزیزم حق با شماست...."

زنم مدتها هم این حرفها را تکرار کرد و چون باز هم نتیجه نگرفت برنامه را عوض کرد:

منکه از تو ماشین و فریزر و تلویزیون نمی‌خوام....

دیگ زودپز ناقابل دیگه چی هس که مضایقه می‌کنی؟....
خیلی دلم می‌خواست بهش بگم:

"زن عزیزم بخدا خیلی دلم می‌خواست برات یک

دیگ زودپز بخرم... ولی روی ندارائی سیاه." اما حرف را توی دلم نگه میداشتم. میدانستم هیچ اعتراضی

سخت‌تر از این نیست که مردی به زنش بگوید. پول‌ندارم. یک شب موقع شام دوباره این بحث تجدیدشد....

زنم گفت:

- رفتگر محله‌مان امروز برای خانمش دیگ زودپز خریده بود!

با این حرفش مثل این بود که با پنک محکم زدند

توى سرم ! ... اما چاره نداشت و نمیتوانستم جوابی
بدم .

یک شب دیگه خانم با خنده گفت :
- راستی میدانی ؟

- چی ... چی ... رو میدانم ؟

- فردا روز هفتمین سالگرد ازدواج ماس ...

- عجب ! یادم نبود ... این را میگن سعادت و
خوشبختی ! ... ببین هفت سال زندگی خوشی ما چه
زود گذشت ! ...

زنم حرف مرا تصدیق کرد :

- راست میگی ... در خانهای که دیگ زودپز نیس
عمر به سرعت تلف میشه ! ... برای پختن لوبیا سفید
توى دیگهای معمولی آدم باید چهار ساعت وقت صرف
بکنه ... در حالیکه اگر دیگ زودپز داشته باشیم فقط
نیم ساعت کافی يه ...

مثل همیشه جواب دادم :

- حق با شما عزیزم .

این دفعه زنم عصبانی شد و با بعض گفت :
- بخدا تو آدم را دیوانه میکنی ...

— چرا عزیزم؟ . . .

زنم جوابی نداد . . . برای اینکه سرگرمش کنم و مثل همیشه گوش بزنم مطلبی را که تازه نوشته بودم و در روزنامه آنروز چاپ شده بود بدمستش دادم و گفتم:

— عزیزم اینرا بخوان ببین چطوره؟

زنم بیحوصله جواب داد:

— تو هرچه می‌نویسی درست نیست! ! !

این اولین حرف زننده‌ای بود که در طول ازدواجمان از زنم می‌شنیدم . پرسیدم:

چرا؟ . . .

— چرا نداره یک نویسنده قبل از هر چیز باید با مسائل تمدن آشنا باشد . . .

با ناراحتی گفتم:

— متوجه هستی که داری بمن توهین می‌کنی؟

— توهین نیست حقیقت است . یک انسان متمدن باید از کلیه تکنیک‌های صنعتی استفاده کند . تو با اینکه در قرن بیستم زندگی می‌کنی دوست داری از وسائل قرن نوزده استفاده کنی . . . درست مثل این است که نویسنده‌ای اینهمه قلم‌ها و خودنویس‌های جدید را

کنار بگذارد و با قلم (نی) بنویسد!...
برای اولین بار مشکل زندگی با یک زن روشنفکر
را احساس کردم ...

فردای آنروز یک دیگ زودپز خریدم و بخانه آوردم
و به زنم گفتم:

- عزیزم با این دیگ زودپز وارد دوران جدید
تمدن میشویم!... انشاءالله که خیر باشد. حالامی فهمم
زنی که از دیگ زودپز استفاده میکند افکارش هم بیشتر
حساس میباشد.

"حقیقتاً" باورم شده بود خانمی که از دیگ زودپز
استفاده میکند با زنی که زیر دیگ سیاه را ساعتها روی
آتش فوت میکند خیلی فرق دارد...
روزها و ماهها گذشت... زنم از دیگ زودپز استفاده
نمیکرد. چندین بار با گوشه و کنایه جریان را باوگفتم
ولی نتیجه‌ای نگرفتم...

یکروز از زنم پرسیدم:

- چرا از دیگ زودپز استفاده نمیکنی؟
زنم جواب داد:
- چشم استفاده میکنم.

باز هم مدتی گذشت واز دیگ زودپز خبری نبود.

دوباره گفتم:

– عزیزم چرا با دیگ زودپز غذا نمی‌پزی؟

– چشم می‌پزم ...

زنم میخواست حرف را عوض کند ولی من اصرار

کردم:

– باباجان دیگ را برای تماشا نخریدیم. اگر

نمی‌خواستیم تو ش غذا بپزیم ... میرفتیم پشت ویترین

مغازه‌ها تماشا می‌کردیم. از وسائل تکنیک تمدن باید

استفاده کردا ...

در مقابل این همه اصرار من ...

زنم جواب داد:

– فعلًا" از قابل‌مدهای آلومینومی که داریم استفاده

می‌کنیم.

پس چرا اینقدر اصرار داشتی دیگ زودپز بخرم.

– باباجان می‌ترسم کهنه و خراب بشه ...

حس می‌کردم که حرفهای زنم بهانه است واستفاده

نکردن او از دیگ زودپز علت دیگری دارد.

اینرا می‌دانستم که تمام مردم بخصوص خانما

علاقه شدیدی دارند وسائلی را که میخرنند بدوستان و آشنا یانشان نشان بدھند.

یکی از دوستانم روزهای اولی که تلفن خریده بود مرتب به آشنا یانش تلفن میزد تا همه بدانند او صاحب تلفن شده . . .

حالا چرا زن من دیگ زودپزش را توی گنجه گذاشته است دلیلش را نمیدانستم .

از آنروز بعد سعی میکردم حرفی راجع به دیگ زودپز نزنم اما یکروز ناخودآگاه گفتم :
— ترا بخدا یک دفعه با این دیگ غذا بپزبینم چطور میشه .

زنم خیلی جدی جواب داد :
— راستش میترسم با این دیگ غذا بپزم .
— از چی میترسی ؟

میترسم منفجر بشه و بهمون ضرر بزنده جوابی نداشتیم به زنم بدھم . مدتی گذشت یکروز که عده زیادی مهمان داشتیم . . . زنم تصمیم گرفت از دیگ زودپز استفاده کند .

من توی سالن پیش میهمانها نشسته بودم و مشغول

بحث و گفت و گو بودیم ... پسر کوچکم به سالن آمد و
گفت:

— مامان خواهش میکند چند دقیقه به آشپزخانه
بیاید.

وقتی به آشپزخانه رفتم دیدم زنم خیس عرق است
پرسیدم:

— چی شده؟

— هرچه تقدا میکنم نمیتونم در دیگ را باز کنم.
بیا بین تو میتونی بازش کنی؟

دستگیرهای دو طرف دیگ را گرفتم. به این طرف
و آن طرف و بالا و پائین کشیدم ولی در دیگ بازنشد،
هرچه زور زدم فایده نکرد زنم گفت:

— حالا چکار کنیم؟

— چه عرض کنم.

— از مهمانها بپرسیم:

— عیبه! میگن عرضه باز کردن یک دیگ زود پزرا
هم نداریم.

— چرا عیب باشه!

دیگ زود پز را برداشتیم و پیش مهمانها رفتیم زنم

از خانم‌ها پرسید:

— شماها میدونید در این دیگ چه جوری باز میشه؟

یکی از خانمها جواب داد:

— مال ما یک مدل دیگه‌اس.

یکی دیگه گفت:

— شبیه مال ماس بده من بازش کنم ...

اما نه خودش و نه شوهرش نتونستند در دیگ را

باز کنن.

یکی از آقایان پرسید:

— (بروشور) نداره؟

جواب دادم:

— لابد (بروشور) داخلش...

هر کدام از مهمنها یک دستوری دادند... ما طبق

دستور همه عمل کردیم ... ولی در دیگ باز نشد.

زنم از خانمی که گفته بود مال شما هم مثل مال

مال.

پرسید:

— شما چه جوری در دیگ خودتان را باز کردین؟

خانم جواب داد:

— ما وقتی خریدیم درش باز بود ! . . .

من که از این جواب خنده‌ام گرفته بود گفت :

— بعد هم در دیگ را نبستید ؟

خانم میهمان که از این سؤال گیج شده بود جواب

داد :

— البته می‌بندیم ولی دیگ ما آموخته شده باخودش

بسته و باز میشه !

بالاخره دیگ آنقدر دست بدست گشت و دسته

جمعی تقلای کردیم تا باز شد.

زنم دیگ را برداشت و برداش آشپزخانه و بحث‌داغی

در باره بدی صنایع کشور بین مهمانها شروع شد

یکی از مهمانها گفت :

— دیگهای ساخت اروپا چیز دیگه‌اس، مثل آب

خوردن باز و بسته میشه.

یکی دیگه گفت :

— صنایع ساخت وطن ما مثل خیلی چیزها کارشان

بر عکسه اونجا که باید باز بشه قفل میشه. وقتی باید

بسته بشه خود بخود باز میشه ! . . .

زنم دوباره با دیگ آمد توى سالن و گفت :

— قسمت سوت خطرش را چطوری وصل می‌کنن؟
 ایندفعه (بروشور) را که‌از داخل دیگ در آورده
 بودیم خواندیم و مطابق دستوری که داده بود سوت را
 به چند طرف چرخاندیم ولی جا نمی‌افتد.

یکی از مهمانها گفت:

— اگر بروشور را نمی‌خواندیم زودتر می‌توانستیم
 درستش کنیم.

ظهر شده بود و ما هنوز دیگ را روی آتش نگذاشته
 بودیم زنم گفت:

شما را بخدا زودتر درستش کنیں.

یکی از خانمهای مسن جواب داد:

— دخترم توی خانه ما هم دیگ زودپز هست برای
 اینکه می‌ترسم منفجر بشه لاستیکش را در آوردم و بجای
 دیگ معمولی ازش استفاده می‌کنم! ...
 زنم پرسید:

— غذا را زود می‌پزه؟!

— نه جانم... دیرتر از دیگ‌های معمولی هم می‌پزه!
 ولی هرچه باشه اسمش دیگ زودپز است! ...
 زنم از یک خانم جوان سئوال کرد:

— شما هم دیگ زودپز دارین؟

— البته که داریم ...

— چطوری ازش استفاده می‌کنین؟!

— راستش را بخواهی دو ساله که خریدیم هنوز ازش استفاده نکردیم! ...

یکی دیگه از خانم‌ها گفت:

ما از دیگ زودپzman بجای ظرف آب استفاده می‌کنیم!

یکساعت از ظهر می‌گذشت و ما هنوز داشتیم راجع

به دیگ زودپز صحبت می‌کردیم ... به زنم گفتم:

— برو از همسایه‌ها بپرس. بالاخره یکی شان مشگلت

را حل می‌کنند ...

زنم دیگ را برداشت و رفت. بعد از نیم ساعت

که بهم‌جا سرزده بود دیگ در دست برگشت اپرسیدم!

— درست شد؟

زنم با عصبانیت جواب داد:

— نه بابا هیچ‌گدامشان سر در نیاوردن منورخانم

بدون اینکه در دیگش را ببنده توش غذا می‌پزه! ...

(مریم خانم) از ترسش تا حالا تو دیگش غذا

نه خته!

(خانم حوریه) یکبار توی دیگش غذا نپخته نتوونسته
درش را باز بکنه دو ماهه غذا توش مانده !

— پس تکلیف چی یه ؟
— زنم جواب داد :
— همسایه بالا خانمش رفته بازار . . . شوهرش هست . . .
دیگ را ببر شاید اون بتونه درستش بکنه .
دیگ را برداشتمن رفتم پیش همسایه طبقه بالا و
گفت :
— خیلی ببخشید . . . مزاحم شدم . . . شما دیگ زود
پز دارین ؟
— داشتیم .
— چطوری ازش استفاده میکردین ؟ بما هم نشون
بدین .
همسایه بالای گفت :
— تشریف بیارین تو آشپزخانه .
رفتم تو . . . همسایه یک دستش را روی دوش من
گذاشت با دست دیگرش سقف آشپزخانه را نشان داد
و گفت :
— نگاه کنین .

روی سقف آشپزخانه رنگ‌های جورواجوری بچشم
میخورد خیال کردم این نقش و نگارها یکجاور دکوره !
گفتم :

— خیلی قشنگه .

— پس پسندیدین ؟

— بعله . . .

مرد همسایه سرش را تکان داد با لبخند مخصوصی
گفت :

— این رنگ‌های قرمز که ملاحظه می‌کنید رب گوجه
فرنگی‌یه . اون زرد‌ها سیب‌زمینی‌یه . اونا که قهوه‌ایه و
برجستگی داره گوشت است ! . . . اینا همه از محاسن دیگ
زودپز است ! من دیگ زودپزمان را انداختم توی ظرف
آشغال بشما هم توصیه می‌کنم تا سقف آشپزخانه‌تان این
جوری نشده یک فکری بکنید . . .

از همسایه بالائی تشکر کردم و آمدم پائین . دیگ
زودپز را بدست خانم دادم و گفتم :

این دیگ درست بشو نیست فعلًا" یک فکری برای
ناهار مهمانها بکن تا بعد تکلیف دیگ را روشن کنیم .
زنم مثل بجههای یتیم با بغض جواب داد :

— دو ساعت از ظهر میگذره... من چه جوری غذا

بپرم؟

خدا پدر یکی از میهمان‌ها را بیامزه که پا در میانی کرد و نگذاشت کار به جاهای باریک بکشد. و به خاطر دیگ زودپز بین من و زنم شکرآب شود.

به پیشنهاد او سفره را پهن کردیم نان و پنیر و سبزی و آب خوردن را وسط گذاشتیم و شکمان راسیر کردیم!

هنوز هم بعد از چندین سال هر وقت زنم ماشین رختشویی و ... ماشین لباسشوئی و از این قبیل چیزها میخواهد جواب میدهم:

" دیگ زودپز خریدیم کافی یه !! ..."

اپنے ہمارے دری کی شہر نوں سبھ مکان
ایک ہڈا رور رہے کیا شہر